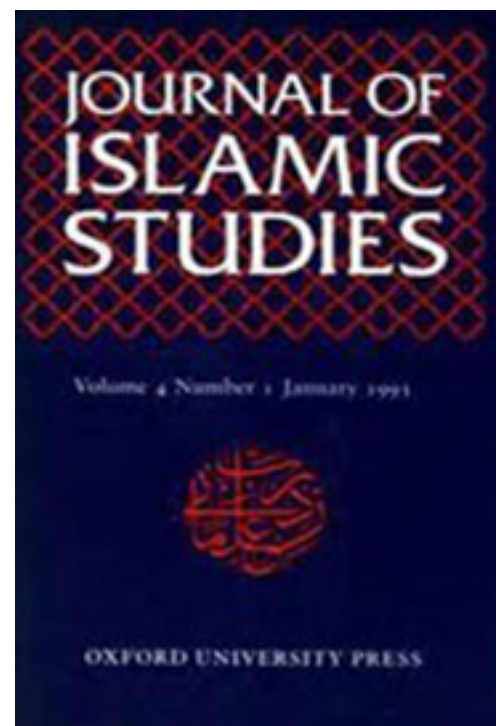

پیمان پیامبر با مسیحیان نجران: نگاهی تحلیلی به صحت عهد نامه

[The Prophet's Treaty with the Christians of Najran: An Analytical Study to Determine the Authenticity of the Covenants, by Ahmed El-Wakil, Oxford, Journal of Islamic Studies, Volume 27, Issu3, 2016](#)

الوکیل، مجله مطالعات اسلامی، شماره سوم
از جلد 27م، 2016

جان اندرو مارو [1] اخیرا عهد نامه هایی را که میان پیامبر اسلام و جوامع مختلف مسیحی زمان ایشان برقرار شده، در کتاب خود "میثاق نامه های محمد پیامبر اسلام با مسیحیان جهان" [2] ثبت کرده است. مارو این عهد نامه ها را بصورت مجموعه و چاپ شده از میان صومعه های گمنام جمع آوری کرده است تا استدلالی باشد مقابل کسانی که این پیمان نامه ها را جعلی و ساختگی می دانند. تعامل پیامبر اسلام با مسیحیان نجران [3] همان گونه که در منابع اسلامی ثبت شده، به همان خوبی در "کرونیکل آف سیرک" [4] تاریخچه کلیسای شرق آشوری، نیز آمده است.

تا کنون مطالعه دقیقی در رابطه با تفاوت ها و شباهت های برخورد پیامبر اسلام با مسیحیان صورت نگرفته است، و همچنین مطالعه ای

مقایسه ای میان منابع اسلامی که مرتبط با این پیمان نامه هستند انجام نشده. انجام این کار به منظور یافتن حقیقت، نه تنها صحت و اعتبار این عهدنامه را ثابت می کند بلکه اعتبار منابع تاریخی اسلامی را نیز به اثبات می رساند.

در این مقاله، نویسنده، مقایسه ای رو در رو میان تمام عهدنامه های موجود و قابل دسترس را با استفاده از روش های تحلیل منبع بعهد گرفته است. در ادامه نویسنده استدلال می کند اینکه عهدنامه های قطعا معزول شده را بعنوان عهدنامه های جعلی بدانیم، قابل دفاع نیست. چالرز اپتون (Charles Upton) در مقدمه ای که بر کتاب مارو نوشته است میگوید: "ممکن است در واقع ما بطور غیر منتظره و معجزه آسا و با این فاصله تاریخی بسیار زیاد، شاهد ظهور یک منبع بنیادین سوم در اسلام پس از قرآن و سنت، باشیم". نویسنده در این مطلب با چالرز اپتون هم عقیده است.

مجتبی علی پور

[1] Dr. John Andrew Morrow

[2] The Covenants of the Prophet Muhammad with the Christians of the World

[3] Christians of Najrān

[4] The Chronicle of Seert